

عنوان مقاله:

ارزیابی پایداری جاده ها به کمک بتن متخلخل

محل انتشار:

دومین کنفرانس و نمایشگاه بین المللی صنعت سیمان، انرژی و محیط زیست (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علی اکبر رمضانپور - عضو هیئت علمی دانشکده مهندسی عمران و محیط زیست،

علیرضا جوشقانی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران، گرایش مهندسی و مدیریت ساخت

خلاصه مقاله:

مهندسی سبز از جدیدترین تکنولوژی ها برای پایداری در طراحی ساختمان هاست که اخیرا در ساخت بزرگراه ها به اجرا در آمده است. مفاهیم متعددی از توسعه پایدار در طراحی و ساخت و ساز جاده ها اعمال شده است که از جمله آن می توان برنامه ریزی بلند مدت، روش ها و فناوری های جدید، تکنیک های مدیریت ساخت و ساز و استفاده مجدد از منابع را نام برد. مهندسی سبز بخشی از هدف جهانی پایداری درازمدت به منظور پاسخگویی به نیازهای امروزی، بدون به خطر انداختن آینده، می باشد. امروزه سیستم های مورد استفاده برای رتبه بندی طراحی ها با رویکرد انرژی و محیط زیست (LEED) به شدت در صنعت ساخت و ساز مورد استفاده قرار می گیرند، ولی متأسفانه این برنامه ها تنها برای رتبه بندی ساختمان ها کاربرد دارند. چنین معیارهای برای رتبه بندی ساخت و ساز جاده ها وجود ندارند. فقط یک تلاش مستند برای انطباق سیستم درجه بندی LEED به ساخت بزرگراه ها وجود دارد، که نتایج آن محدود است. این مقاله به تجزیه و تحلیل سیستم درجه بندی چند معیاره با توجه به روسازی بتن بر روی پروژه های جاده های محلی توسعه یافته می پردازد. این روسازی با توجه به خصوصیتی که به همراه دارد، می تواند در راستای پایداری محیط زیست عمل کند

کلمات کلیدی:

بتن متخلخل - پایداری - محیط زیست/LEED/مهندسی سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/238096>

